Дзвінскі ўзгорак

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №12 (46)
ЖНІВЕНЬ 2016 ГОДА

КАЛОНКА РЭДАКТАРА

СТАЛА ВЯДОМА ДАКЛАДНАЕ МЕСЦА МАСАВЫХ ЗАБОЙСТВАЎ

Пахаваньні рэпрэсаваных знаходзяцца блізу 50-100 мэтраў углыб лесу ад сымбалічнага крыжа. Крыж быў усталяваны 29 ліпеня 2007 году ў памяць ахвяраў сталінізму ўзбоч дарогі з Віцебску на Лёзна, за 400 мэтраў ад вёскі Паляі Віцебскага раёну.

У трыццатыя гады дваццатага стагодзьдзя гэтае месца было сярод шэрагу іншых у ваколіцах Віцебску, дзе на працягу некалькіх гадоў адбывалася зьнішчэньне асобаў, якіх савецкая ўлада ўважала за «ворагаў народу».

67-гадовы жыхар вёскі Паляі Ходзькін Анатоль Леанідавіч, зь якім мы прыехалі на месца забойстваў рэпрэсаваных сталінскім рэжымам грамадзянаў, распавёў нам, што даведаўся пра тое ад свайго дзеда па бацькавай лініі, удзельніка першай сусьветнай вайны, Рыгора Фядотавіча Ходзькіна. У шасьцідзесятыя гады ён паказаў унуку месца растрэлаў і сказаў: «Запомні гэты пагорак». Пагорак той немалы і цягнецца гектараў на дзесяць, упіраючыся ў возера Берніцкае. Увесь ён, як кажа спадар Леанід, паводле словаў ягонага дзеда, быў зрыты ямінамі, куды кідалі забітых людзей.

Пасьля забойстваў яміны засыпаліся пяском, прыкрываліся зьверху дзёрнам і маскіраваліся маладымі ялінамі, высаджваючы якія забойцы меркавалі схаваць сьляды сваіх злачынстваў. Злачынствы зьдзяйсьнялі супрацоўнікі Віцебскай управы НКВД. Мяркую, яны былі перакананыя, што ані пра іхныя прозьвішчы, ані пра іхныя ўчынкі ніхто ніколі не дазнаецца. Але ўсё тайнае раней ці пазьней становіцца яўным. З друку стала вядома, што праваабарончы цэнтар «Мэмарыял» выдаў даведнік з прозьвішчамі супрацоўнікаў НКВД 1930-х гадоў. У даведніку — сорак тысячаў прозьвішчаў.

Пра пахаваньні рэпрэсаваных у ваколіцах вёскі Паляі чулі ад старэйшых аднавяскоўцаў таксама Васіль Самаросенка, Станіслаў Старыковіч, Ірына Кротава.

Кажа жыхар Паляёў Самаросенка Васіль Паўлавіч: «Пра пахаваньні рэпрэсаваных у ваколіцах вёскі ўпершыню даведаўся недзе ў шасьцідзесятыя гады ад старых. Пра гэта казаў і Дарожкін Якаў, і Старавойтаў Аляксандар. На той час ім было ўжо за пяцьдзясят гадоў. Казалі, што перад вайной людзей прывозілі і расстрэльвалі, мяркуючы па іхных словах, недзе ў раёне ўсталяванага ў памяць рэпрэсаваных крыжа, але ж я тады асабліва не задумваўся пра дакладнае месца».

Кажа Станіслаў Станіслававіч Старыковіч: «Па-сапраўднаму я нарадзіўся ў 1932 годзе, але падчас вайны маці мяне памаладзіла і запісала 1933 годам, каб немцы не забіралі на рыцьцё акопаў. Так і засталося.

Бацька мой у трыццатыя гады працаваў мясцовым лесьніком. Аднойчы ён натрапіў разам са сваім сабачкам на ачапленьне энкавэдыстаў. Тыя павярнулі яго назад і папярэдзілі, каб найбліжэйшым часам больш тут не зьяўляўся. Распавядаў бацька і пра тое, што яго вельмі зьдзівіла: на тым пагорку, дзе ён раней зьбіраў суніцы і касіў, ужо былі пасаджаныя ялінкі, нібыта дзеля маскіроўкі. Расстрэльвалі там не аднойчы. Месца тое крыху вышэйшае за ўсталяваныя крыжы. Цяпер там праходзіць высакавольтная электралінія. Я быў там са сваім бацькам, і ён мне паказваў дакладнае месца расстрэлаў. Яно вышэйшае мэтраў на 100–200, але цяпер я дрэнна хаджу і паказаць вам ня здолею».

Жыхарка вёскі Вароны Ірына Ігараўна Кротава прыгадала ўспаміны Галіны Кучар, якая некалі распавядала ёй пра часырэпрэсіяўідакладнапаспрабавала перадаць ейныя словы: «У 37-м годзе Галіне Кучар было чатырнаццаць гадоў. Аднаго разу ў яе вельмі балеў зуб, і, каб хоць неяк суцішыць боль, яна хадзіла па бальшаку. Заўважыла, што пад Берніцкай гарой у лес збочвалі, як яна казала, „урадавыя машыны". Яе тое вельмі зацікавіла і яна са сваёй сяброўкай вырашыла даведацца, што ж яны там робяць. Яны падышлі да гары, але пастух, што пас статак, пачаў на іх крычаць і пугай шугануў адтуль. Пазьней ад вяскоўцаў дазналася, што туды прывозілі людзей, змушалі капаць магілу, расстрэльвалі, засыпалі яміну і ,каб не было відаць, зьверху высаджвалі яліны. Былі выпадкі: людзі бачылі, як дажджом вымывала крысо паліто ці нейкае іншае адзеньне».

Калі адлік сталінскім злачынствам весьці ад сымбалічнага 37-га году, налета будзе восемдзесят гадоў з часу катаваньняў і зьдзекаў зь людзей, якія нічым не былі вінаватыя перад законам і людзьмі ані тады, ані цяпер, але ж памяць пра іх занядбаная і дагэтуль. Прыкра ўсьведамляць, што тутэйшыя грамадзяне і тутэйшая ўлада не робяць ніякіх намаганьняў, каб па-сапраўднаму рэабілітаваць гэтых людзей. Пра што гэта сьведчыць? Пра дэградацыю ўлады і дэградацыю грамадзтва. У сувязі з гэтым хочацца прыгадаць вялікую кучу сьмецьця, што пакінула пасьля сябе на месцы неўшанаваных могілак рэпрэсаваных група маладзёнаў пасьля разгульнага сьвяткаваньня — досыць красамоўны сымбаль нашай цяпершчыны і нашага стаўленьня да мінулага.

Рэдактар

КАРУПЦЫЯ

СТОИМОСТЬ МОСТА ЗАВЫШЕНА БЕЛЕЕ ЧЕМ НА 14 МЛРД. РУБ

Многочисленные факты завышения стоимости работ при строительстве моста через Двину в городском поселке Руба обнаружены КГК во время проверки объекта «Автомобильная дорога Северо-Западный обход г. Витебска».

По результатам контрольного обмера на объекте строительства были установлены завышения стоимости выполненных работ и затрат на сумму 14 300 000 000 рублей (BYR), что составляет 16,6% от стоимости выполненных на объекте работ.

Завышения, допущенные подрядчиком — филиал МСУ-5 ООО «Мостострой» — явились следствием отсутствия контроля со стороны заказчика, которым является РУП «Витебскавтодор», о чем свидетельствуют факты предъявления к оплате фактически невыполненных работ и не понесенных затрат, сообщает пресс-служба КГК.

Так, к оплате была предъявлена стоимость работы плавучего крана на сумму 985 300 000 неденоминированных рублей, который на объекте вообще не применялся из-за низкого уровня воды в Двине. Тем не менее, объем работ плавучего крана был подтвержден технадзором заказчика, таким образом, на протяжении 120 рабочих дней технадзор не замечал отсутствие крана!

Использование подрядчиком шпунта отличного от предусмотренного проектно-сметной документацией дало завышение работ по его погружению и извлечению на 479 тонн, что позволило излишне получить 8 900 000 000 неденоминированных рублей бюджетных средств. На это заказчик также внимания не обратил.

Кроме того, отмечается в заявлении Комитета госконтроля, заказчиком не обеспечивалась экономия средств при проектировании объекта. Например, для устройства рельсовых путей были запроектированы новые рельсы, шпалы, костыли и накладки.

Однако при этом в процессе строительства моста использовались бывшие в употреблении материалы. Благодаря применению при устройстве рельсовых путей бывших в употреблении рельсов, шпал, костылей, накладок и их предъявление к оплате по цене новых позволило подрядчику необоснованно получить 3 000 000 000 неденоминированных рублей, а применение при выполнении работ бывших в употреблении металлоконструкций и металлолома – еще 2 000 000 000 неденоминированных рублей.

При этом всем техническим надзором документы, подтверждающие качество материалов использованных при строительстве, у подрядчика не истребовались. Кроме того, подрядчиком к оплате предъявлялась стоимость изготовления металлоконструкций обстройки, тогда как фактически применялись инвентарные конструкции опалубки неоднократного применения, что дало завышение на 1 500 000 000 неденоминированных рублей…

В настоящее время частично возмещен нанесенный государству вред на сумму 5 500 000 000 неденоминированных рублей.

Сяржук Серабро
"ННВ"

КАМПАНИЯ-2016

ЗАКОН, ШТО ДЫШЛА

26 жніўня кандыдатам у дэпутаты Таццянай Севярынец у Віцебскую-Чкалаўскую №18 выбарчую камісію пададзена скарга на парушэнні "праўладным" кандыдатам Занько Сяргеем арт.73 "Выбарчага кодэксу Рэспублікі Беларусь".

Кандыдат Занько парушыў артыкул ў частцы выкарыстання адміністрацыйнага рэсурсу: подпісы ў яго падтрымку збіраліся дактарамі з пацыентаў паліклінік падчас прыёму; выкарыстанне службовага аўтамабілю - газэлі АІ 7127 для дастаўкі пікетаў. У адпаведнасці з артыкулам, за такія парушэнні камісія павінна пазбавіць Сяргея Занько рэгістрацыі кандыдата ў дэпутаты.

26 жніўня кандыдаты ў дэпутаты па Віцебскай-Чыгуначнай акрузе №19 Алёна Шабуня і Вадзім Кузьмін у акруговую камісію скіравалі дзве скаргі на кандыдата ў дэпутаты Васіля Чэкана, які ўжо неаднаразова парушаў і працягвае парушаць выбарчае заканадаўства – скарыстоўвае адміністрацыйны рэсурс. Шабуня і Кузьмін патрабуюць камісію пазбавіць Чэкана рэгістрацыі кандыдата ў дэпутаты.

Сведкамі шматлікіх парушэнняў сталі міжнародныя назіральнікі ад АБСЕ/БДІПЧ.

vitebskby.com

ЧАКАНАЕ ВЯСЕЛЛЕ

АННА ВАСИЛЬЕВНА МЕНЯЕТ ФАМИЛИЮ

Генеральный директор ОАО «Витебская бройлерная птицефабрика», экс-сенатор Анна Шарейко вышла замуж за литовского бизнесмена Вальдемараса Норкуса, с которым два года провела в заключении, и взяла фамилию супруга.

— Свадьба состоялась в это воскресенье, 14 августа. Еще паспорт не поменяла, но фамилию сменила. Теперь я Норкус. Было четыре варианта, как могла бы звучать моя новая фамилия: в частности, Норкус, Норкуте. Но еще раньше, перед тем как пожениться, мы определили, что будет Норкус. Это нравится и Вальдемарасу, и мне, и детям супруга. В Беларуси, кстати, нам бы и не разрешили другой вариант, можно взять только такую фамилию, как у мужа. Когда поменяю паспорт, тогда юристы предприятия поменяют и все документы, — сообщила TUT.BY Анна Норкус.

Расписались Шарейко и Норкус в витебском Дворце бракосочетаний, сообщает подробности Irytas.lt. На свадебный банкет, который проходил в ресторане птицефабрики «Ганна», были приглашены 80 гостей из Литвы, Беларуси и России.

Напомним, директор витебской птицефабрики и литовский бизнесмен почти два года провели в заключении — ее обвинили в злоупотреблении властью или служебными полномочиями, его — в пособничестве. Дело имело огромный общественный резонанс. 10 июня этого года Верховный суд Беларуси признал Анну Шарейко и пятерых сотрудников фабрики виновными, но всех освободили в зале суда. Вальдемарас Норкус вышел на свободу спустя месяц, 9 июля.

Через пару дней, 13 июня, Анна Шарейко уже вышла на работу. Многие работники фабрики встречали ее со слезами радости, цветами и караваем. Руководитель не раз говорила в своих интервью, что коллектив предприятия — ее «вторая семья», а «работа — вторая жизнь».

После освобождения Анна Шарейко призналась журналистам, что испытания ее только закалили. И поделилась планами на будущее: дождаться, когда выйдет из заключения любимый человек, и сыграть свадьбу.

Редакция Белорусского портала TUT.BY искренне поздравляет Анну Васильевну и ее избранника с бракосочетанием и желает, чтобы в их совместной жизни были только счастливые и позитивные события.

news.tut.by

КУЛЬТУРА

ФАЛЬКЛОРНЫ КАЛЕКТЫЎ «ГАРЭЗЫ»

Танцавальны калектыў «Гарэзы» быў створаны ў пачатку 2016 года. Кіраўнікі двух харэаграфічных гурткоў Віцебскага раённага цэнтра культуры і творчасці аб'ядналіся дзеля аднай мэты — стварыць дзіцячы фальклорны калектыў па адраджэнні народных танцаў Віцебскага раёна.

«Гарэзы» сёння — гэта 7 пар, якія складаюцца з дзяцей пачатковых і сярэдніх класаў. У калектыве злучыліся хлопцы з гурта сучаснага танца «Тандэм» (кіраўнік Міхась Ананьеў) і дзяўчаты з харэаграфічнага гуртка «Капрыз» (кіраўнік Вера Леднік). А, як вядома, калі дзве творчыя асобы, у дадзеным выпадку харэографы, аб'ядноўваюць свае сілы — хутка чакай вынікаў.

Стварэнню калектыву папярэднічаў вялікі і грунтоўны падрыхтоўчы этап, які складаўся з фальклорных экспедыцый па населеных пунктах Віцебскага раёна. У адраджэнні адметных народных танцаў ахвотна ўдзельнічалі самі вяскоўцы, а таксама работнікі сельскіх Дамоў культуры. Так, дзякуючы жыхарцы г.п. Янавічы Раісе Васільеўне Нямцовай, былі зроблены відэазапісы такіх беларускіх танцаў з мясцовымі асаблівымі элементамі, як кракавяк, падыспань, «Каробачка», «На рэчаньку» і «Свяціць месяц». Найвялікшую каштоўнасць уяўляюць сабраныя відэаматэрыялы пра танец, бытаванне якога было распаўсюджана толькі ў Суражскім раёне — «Лянцяй». Існавала нават такое выслоўе: «Ленцяя танцаваць». Адраджэнне гэтага адметнага мясцовага танца стаіць у планах калектыву на восень.

На просьбу намесніка дырэктара Віцебскага раённага цэнтра культуры і творчасці Марыны Яско, якая непасрэдна займалася збіраннем неабходных матэрыялаў, энергічна адклікнуліся работнікі Заронаўскага СДК і дырэктар народнага гісторыка-этнаграфічнага музея «Гісторыя Заронаўскага краю» Людміла Нікіціна. Пры іх дапамозе былі сабраны відэаматэрыялы ад сям'і Гушчанкаў — Антаніны Аляксандраўны і Аляксандра Якімавіча, на аснове якіх калектыў зараз рэпеціруе танец пад усім вядомай назвай «Яблычка». Трэба адзначыць унёсак, зроблены жыхаром в. Сцяпная Янавіцкага сельсавета Анатолем Іванавічам Альшанікавым. Будучы маладым хлопцам ён граў у ансамблі, але ж здароўе зараз не тое, затое голас яшчэ малады ды звонкі. Анатоль Іванавіч наспяваў матывы, пад якія выконваліся беларускія народныя танцы ў іх мясцовасці.

Першы вопыт выступлення ў складзе фальклорнага танцавальнага калектыву хлопчыкі і дзяўчаткі атрымалі 22 чэрвеня гэтага года на рэінкарнацыі абрадавага свята, прысвечанага летняму сонцастаянню на беразе возера Шэвіна, што ў Лятчанскім сельсавеце. Там пры падтрымцы Акцябрскага і Альгоўскага дамоў культуры «Гарэзы» паказалі 6 нумароў. Самым цікавым выступленнем вечара стаў танцавальны флэшмоб, падрыхтаваны на аснове трох танцаў: «Ойры», «Какеткі» і «На рэчаньку».

Таксама «Гарэзы» прымалі ўдзел у святкаванні Купалля на маляўнічым беразе возера Сосна ў Доўжы.

Калектыў актыўна ўдзельнічае ў мерапрыемствах, якія арганізуе Цэнтр культуры і творчасці. У ліку іншых удзельнікаў гурт падтрымліваў брэнд «Прыдзвінскі квас» на пляцоўцы Віцебскага раёна ў межах XXV міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску».

У планах гуртка ўдзел у розных мерапрыемствах, фестывалях, конкурсах раённага і абласнога ўзроўняў. Але галоўная мэта, для здзяйснення якой тулаўскія «Гарэзы» будуць прыкладаць усе намаганні — атрымаць перамогу на турніры беларускіх танцаў, які штогод праводзіцца ў межах міжнароднага свята традыцыйнай культуры «Браслаўскія зарніцы».

Алена Бадзяла
"Жыццё Прыдзвіння"

ЗДАРЭННІ

ПРИШЛОСЬ СНИМАТЬ РАБОЧЕГО С АВТОПОДЪЕМНИКА

23 августа в 16:15 за помощью к спасателям обратился рабочий ООО «Тринитипроэкт», который из-за испортившегося автоподъемника не мог спуститься с высоты шестого этажа.

30-летний мужчина красил здание в деревне Мазолово Витебского района, когда в подъемнике отказала система автоматического контроля. В результате мужчина не мог спуститься на землю и обратился за помощью в МЧС.

Спасатели подняли к люльке автоподъемника лестницу, по которой рабочего спустили вниз. В результате инцидента пострадавших нет, сообщает пресс-служба МЧС.

news.vitebsk.cc

ЧОРНЫ ПАНЯДЗЕЛАК

За адзін дзень, 22 жніўня, два пажары здарыліся ў Віцебскім раёне: уначы пажар у Бараўлянах, а ўвечары ў Аўтушкаве

У выніку пажару ў Бараўлянах загінуў гаспадар дому.

Паведамленьне пра пажар паступіла у дзьве гадзіны чатыры хвіліны ночы.

Полымем зьнішчаны дах, столевае перакрыцьце, маёмасьць, закапцелі сьцены.

Прычына пажару высьвятляецца.

Інфармацыя пра пажар дому па вуліцы Сярніцкага, д.4 у вёсцы Аўтушкава Забуброўскага сельскага савету паступіла на пульт ў дваццаць дзве гадзіны сорак адну хвіліну.

Дом, памерам пяць на сем метраў належыць пенсіянеру 1950 году нараджэньня.

У выніку пажару значна пашкоджаны дах, столевае перакрыцце, сцены.

Ідзе расследаванне: прычына ўзгарання высвятляецца.

Ян Сведка

КРЫМІНАЛ

ЗА ТЫДЗЕНЬ ЗАТРЫМАНЫЯ ТРЫ БРАКАНЬЕРЫ

Затрыманым могуць прысудзіць буйныя штрафы.

Браканьерам пагражае крымінальная адказнасць за незаконнае паўторнае рыбалоўства сеткай.

Першы парушальнік выставіў чатыры сеткі на возеры Шевіна ў Віцебскім раёне. Злавіць яму ўдалося 21 асобіну розных відаў рыбы, што зараз абыдзецца затрыманаму ў 756 рублёў.

Іншаму браканьеру прыйдзецца пакрыць шкоду ў памеры 882 рублі – яго затрымалі на Лукомльскім возеры, дзе ён з дапамогай 30-метровай сеткі вылавіў 12 ляшчоў, 5 карасёў і гусцеру.

Трэці браканьер з пяццю забароненымі прыладамі лоўлі быў затрыманы дзяржінспектарамі на Бярозаўскім возеры ў Сенненскім раёне. 29 асобін рыбы (у асноўным акуня) ацанілі ў 651 рубель, паведамляе прэс-служба Дзяржаўнай інспекцыі ахвоы жывёльнага і раслiннага свету.

Усе трое парушальнікаў нядаўна ўжо прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасці за незаконнае рыбалоўства. Нягледзячы на тое, што нанесеная імі шкода не дасягнула буйных памераў, паўторнае парушэнне на працягу года кваліфікуецца як крымінальная дзея. Зараз браканьерам могуць прысудзіць буйны штраф, папраўчыя работы на тэрмін да двух гадоў або арышт.

Якаў Дрозд

АБ'ЯВА

Каб атрымліваць кожны нумар газеты "Дзвінскі Узгорак" паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты "Дзвінскі Ўзгорак".

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

НЕЗАЛЕЖНАСЦІ – 25 ГАДОЎ

«МЫ НАЧАЛИ СТРОИТЬ НОВУЮ СТРАНУ»

Четверть века назад Беларусь формально стала независимой страной. На волне провала путча в Москве депутаты Верховного совета БССР почти единогласным решением придали Декларации о суверенитете статус конституционного закона.

«Сесія Незалежнасці», как ее назовут потом, была созвана 24 августа по требованию оппозиции БНФ, к которой присоединились другие демократические члены парламента.

В начале сессии депутат от БНФ Галина Семдянова внесла бело-красно-белый флаг в Верховный совет и установила его рядом с красно-зеленым флагом БССР

Перед началом сессии БНФ призвал минчан приходить на площадь перед Домом правительства. Тысячи людей откликнулись и оставались на площади и днем, и ночью.

Депутаты-коммунисты неожиданно поддержали оппозицию: они проголосовали не только за независимость, но и за приостановку деятельности собственной партии.

Десять депутатов Верховного совета XII созыва поделились с TUT.BY своим самым эмоциональным впечатлением тех дней, атмосферой, которая отпечаталась у них в памяти.

Депутат от БНФ Валентин Голубев говорит, что в обществе было большое напряжение в те дни, никто не знал, чем закончится история с путчем.

— В поддержку депутатов-демократов 25 августа на площадь пришло несколько десятков тысяч людей. Без их поддержки Верховный совет, я думаю, не принял бы те два решения — о независимости и о запрете компартии. С площади пришла делегация, они потребовали трансляцию заседания через аппаратуру, которая еще на парадах работает. Все быстро подключили. Люди слышали все, что происходило в зале, а мы слышали их реакцию. Если выступал кто-то из ретроградов, площадь возмущенно гудела. Когда выступал я, мои коллеги, говорили о независимости, с площади шли крики поддержки. Я не помню другой такой сессии, когда парламент бы работал с улицей. Улица не была агрессивной, она была светлой. После голосования мы вышли на площадь, я помню эту радость, люди несли цветы, меня женщины целовали, все пели песни. Милиция вся была вместе с нами, радовались, смеялись. Полное несоответствие с тем, что сейчас.

Сергей Наумчик называет этот день самым счастливым в своей жизни. А запомнилось ему, как оппозиционеры не пустили к трибуне первого секретаря ЦК компартии Анатолия Малофеева.

— Гэта пераламала сессію. Малафееў выйшаў на трыбуну вельмі нахабна, мы проста рванулі да яго, фактычна выціснулі яго з трыбуны. Быў моцны шок у большасці дэпутатаў-камуністаў. Першы сакратар ЦК — гэта ўладар рэспублікі. Уявіце, што выходзіць на трыбуну Аляксандр Лукашэнка, а дэпутаты яго зганяюць. І гэта паказваюць па прамой трансляцыі на ўсю Беларусь. Уявіце, якое будзе стаўленне наменклатуры — ад Дома урада да апошняга сельсавета.

Второй момент, который запомнил Наумчик, это речь Зенона Позняка перед самым голосованием.

— Гэты выступ пераканаў многіх дэпутатаў-камуністаў. Усе чакалі, што ён будзе іх паласкаць, а Пазняк сказаў абсалютна нечакана, што Ельцын як кіраўнік Расеі па сваёй сутнасці застаецца імперцам. Тады ў зале была абсалютная цішыня. Потым адзін за адным пачалі выступаць кіраўнікі абкамаў, Кебіч: давайце падтрымаем Пазняка. Гэта было абсалютна нечакана. Пазняк потым сказаў, што гэта быў абсалютны экспромт, і гэта было вельмі трапна.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!
ЖЫВЕ ВЕЧНА!

Петр Садовский, который позже станет первым послом Беларуси в Германии, говорит, что в эти дни начиналась история страны.

— Незабыўна захавалася ў эмацыйнай памяці плошча перад Домам урада, запоўненая тысячамі людзей. Калі мы выйшлі пасля галасавання з будынку, і розумам, і сэрцам стала канчаткова зразумела, што адбылося нешта незвычайнае ў паводзінах людзей: абсалютная разняволенасць, шчаслівыя вочы, абдымкі, песні, мора бел-чырвона-белых сцягоў. Нават міліцыя стала адзіным цэлым з шчаслівым натоўпам. Дзяўчаты падносілі міліцэйскім службоўцам кветкі, прышпілялі на ўніформу значкі з «Пагоняй».

После начала митинга Садовский уже не помнит, как оказался на крыше автомобиля-ретранслятора БТ.

— Туды мяне падсадзілі дзясяткі рук. Стаю і не магу гаварыць. У горле — камяк, не пракаўтнуць. Душаць слёзы радасці. І раптам стала лёгка: заспявалася купалаўскае:

А ў бары-бары тры дарожанькі.
Гэй-гэй-гэй, тры дарожанькі ...
Там ішоў жаўнер наш прыгожанькі.
Гэй-гэй-гэй, наш прыгожанькі.
Па якой пайсці, задумляецца
Гэй-гэй-гэй сумляваецца...

Спявалася пра сцежку, што вядзе на ўсход, і пра тую што на захад сцелецца. А канец быў такі: «Выбіраў жаўнер трэцю сцежачку, бо вяла яна ў Родну Межачку. Уся плошча спявала адным дыханнем, магутна і радасна.

Депутата из демклуба Александра Спиглазова события московского путча застали в отпуске в Сочи, где он отдыхал с семьей.

— Мы сели на ближайший самолет, чтобы вернуться в Минск. Вскоре было голосование, его исход был предопределен изначально. Дискуссий больших не было, большинство смирилось заранее. Наверное, Вячеслав Францевич [Кебич] сказал всем, что надо поступить так, а не иначе. К моменту голосования все эмоции прошли уже, все воспринималось как рабочий момент. Даже сам этот день мне показался обыденным.

Вице-спикер парламента, который вскоре его возглавил, Станислав Шушкевич самым ярким эпизодом называет подготовку Декларации, которую объявили конституционным законом 25 августа 1991 года.

— Я возглавлял подкомиссию по этому вопросу, и в нее входили видные партийные руководители: Леонов, Малофеев. Они очень плодотворно над текстом работали, забыв, что они великие коммунисты. Я понял, что у нас много нормальных людей, несмотря на их посты. 25 августа я такого результата голосования не ожидал, хотя сам голосовал с большим энтузиазмом. Здесь надо признать правоту депутатов БНФ. Я очень побаивался, что конституционного большинства не будет.

Александр Соснов, успевший потом побывать министром труда, говорит, что вся неделя начиная с 19 августа была напряженной.

— Я был в отпуске. Утром, когда узнал, сразу же развернулся в Минск. Все события прошли быстро и ожидаемо. Те события даже трудно назвать первым шагом, мы только начинали строить страну. Особенно учитывая, что в стране оставалось 80% «ГКЧПистов по убеждениям». Помню, что проголосовали и были страшно довольны. Мы давно это хотели сделать, но номенклатура нам не давала. А тогда им некуда было деваться, они страшно перепугались. Как только ГКЧП начался, некоторые из них ходили, задрав нос, и говорили нам: «Ну что, ребята, теперь мы с вами разберемся». Когда все перевернулось, они тихо крались вдоль стенок и говорили, что они тут ни при чем. Они потом к весне оклемались, тут их убеждать не пришлось, от страха они приняли все.

Свои эмоции в те дни лидер БНФ Зенон Позняк описал в последней статье для сайта «Народная перамога»:

— За ўсё маё жыццё па сёньняшні дзень, я не адчуваў нічога падобнага ў душы. І мяркую, ня толькі я. Было такое ўражаньне, што мы выйшлі з залі з будынку Вярхоўнага Савета і трапілі ўжо ў іншы сьвет, які перамяніўся. Адчуваньне незвычайнага шчасьця, якога я да гэтага не адчуваў ніколі, агарнула істоту, горача падкатвала пад самае горла. Вакол, здавалася, былі ўжо іншыя дамы, дрэвы, слупы, ліхтары і трава. Па-іншаму пахла паветра, паветра свабоды, і ўсё навокал было сваё.

Депутат Александр Лукашенко, судя по стенограмме сессии, в зале голосования 25 августа 1991 года отсутствовал. Тогдашний премьер-министр Вячеслав Кебич не стал комментировать TUT.BY события того дня: «Это было настолько давно, не надо уже это вспоминать».

Спустя месяц, 19 сентября 1991 года, Верховный совет принял решение называть БССР Республикой Беларусь, в сокращенном названии — Беларусь. Тогда же было принято постановление ВС о государственных символах, которыми стали бело-красно-белый флаг и герб «Погоня».

Артем Шрайбман
tut.by

РЭЗАНАНС

«… ЛЮДИ ДОЛЖНЫ РАБОТАТЬ МАКСИМУМ ПЯТЬ ЧАСОВ В ДЕНЬ»

Посещая Малориту, Александр Лукашенко намекнул, что белорусы сами виноваты в своих низких зарплатах. Лидер независимого профсоюза ответил главе государства.

– В Беларуси только ленивый может не заработать. Мы что, воюем, война у нас идет или еще что-то..? Надо просто немного шевелиться, – сказал Александр Лукашенко.

Также руководитель государства отметил, что каждому белорусу, прежде всего, необходимо «рассчитывать на себя».

– Это все в очередной раз сказано на публику, – сказал в экспресс-комментарии «Салідарнасці» председатель Белорусского профсоюза работников радиоэлектронной промышленности Геннадий Федынич. – Почему он в Малорите не упомянул о тысяче долларов зарплаты, которые были обещаны несколько лет назад? Или о том, сколько в этом районном центре было создано эффективных рабочих мест, где люди могут нормально заработать?

По мнению собеседника, в Беларуси по большому счету не созданы условия, чтобы люди могли получать достойную зарплату.

– Для этого нужно развивать малый и средний бизнес, делать так, чтобы человек имел возможность не получать, а зарабатывать деньги, соответствующие его труду. Но, к сожалению, политика государства сегодня направлена на то, чтобы человек получал свои мизерные деньги и во всем зависел от власти. Я вообще считаю, что за те 300-400 рублей, которые многие получают, они обязаны работать не восемь часов в день, а максимум пять. А в остальное время должны получить возможность подработать в другом месте, чтобы содержать свою семью – вот это была бы хоть какая-то поддержка со стороны государства.

Сейчас же, по словам профсоюзного лидера, многие белорусы и так «крутятся на трех работах» и подрывают свое здоровье, пытаясь больше заработать.

– Почему на том же Западе люди могут нормально работать на одной работе и содержать семью, платить за коммунальные услуги, чувствуя себя полноценным гражданином своей страны? У нас же человек думает, купить ли ему сегодня творог или два дня потерпеть, чтобы купить немного мяса. Это прямая ответственность государства, – подчеркнул Геннадий Федынич.

Новость с сайта
gazetaby.com

ДАХОДЫ КІРАЎНІКОЎ

КОЛЬКІ ЗАРАБЛЯЮЦЬ КІРАЎНІКІ ВЕРТЫКАЛІ…

Многія начальнікі адпраўляюцца балатавацца ў дэпутаты Палаты прадстаўнікоў, таму хочуць яны ці не, але абавязаныя падаць інфармацыю аб сваіх даходах, а таксама маёмасці. Паглядзім, як жыве раённае і абласное кіраўніцтва краіны.

Па Палескай выбарчай акрузе №43 вылучаецца старшыня Ельскага райвыканкама Леанід Пісанік. Апроч Ельскага раёна, у акругу ўваходзяць Лельчыцкі, Нараўлянскі і частка Мазырскага раёна. Пісаніку 59 гадоў, ён родам з Мазыра. У савецкі час будаваў сабе кар'еру ў якасці вайскоўца. Толькі ў 1997 сышоў з службы ў чыноўнікі. Ад 2011 года ўзначальвае Ельскі райвыканкам. Варта адзначыць, штоЛеанід Пісанік з'яўляецца членам Камуністычнай партыі Беларусі.

За мінулы год чыноўнік зарабіў звыш 279 мільёнаў недэнамінаваных рублёў. Гэта каля 23,3 мільёнаў у месяц. Сярэдні заробак па Ельскаму раёну, паводле дадзеных Белстата, складае 4,8 мільёны рублёў. Гэта адзін з найбяднейшых раёнаў краіны.

У самім Ельску Пісанік маёмасці не мае. Затое ў яго ёсць дастаткова прасторная кватэра на 84,39 кв.м. у Мазыры.

Сярод канкурэнтаў Пісаніка ёсць фермер, апаратар аўтаматычных ліній і пенсіянер. Дык вось ні ў каго з іх сярэдні даход за месяц не перавышаў 3 мільёнаў рублёў.

З Ельска пераходзім у недалёкія Калінкавічы. Па мясцовай акрузе №41 вылучаецца старшыня Мазырскага райвыканкама Яўген Адаменка.

Яму 56 гадоў, нарадзіўся ў вёсцы Лубень Нараўлянскага раёна. Скончыў сельскагаспадарчы інстытут. Да Мазыра быў кіраўніком Калінкавіцкага райвыканкама. Даходы Адаменка летась склалі 360 мільёнаў рублёў. Гэта значыць, што ў сярэднім у месяц ён зарабляў каля 30 мільёнаў. Сярэднія заробкі па Мазырскаму раёну складаюць 6,8 мільёнаў, дзякуючы нафтаперапрацоўчаму заводу.

Пазначана, што ў маёмасці Адаменкі таксама маецца прыватны дом у Калінкавічах, але плошча не пазначаецца.

На Віцебшчыне дэпутатам па Сенненскайакрузехочастацьстаршыня Дубровенскага райвыканкама Анатоль Лукашоў. Ягоны даход у 2015 годзе склаў 227 мільёнаў рублёў, то бок у месяц ён атрымліваў каля 19 мільёнаў. Ва ўласнасці кандыдата таксама маецца прыватны дом у Дуброўна плошчай 142 м.кв., а таксама сціплы аўтамабіль «Audi A6» 2000 года выпуску.

Ёсць сярод вылучэнца і адна намесніца старшыні райвыканкама — маладзечанскага. Гэта Людміла Кананові. Яе даход склаў звыш 191 мільёна рублёў, гэта значыць менш за 16 мільёнаў на месяц. У спадарыні Кананові таксама маецца кватэра ў Маладзечне плошчай 52 м.кв., а таксама дачны домік у Смаргонскім раёне.

Колькі зарабляюць на ўзроўні намеснікаў старшынь у аблвыканкамах

Па Рэчыцкай выбарчай акрузе вылучаецца намеснік старшыні Гомельскага аблвыканкама Баляслаў Пірштук.

Яму 57 гадоў, родам з вёскі Пірштукі Ляхавіцкага раёна. Працоўную кар'еру будаваў у Светлагорскім раёне, дзе займаў розныя пасады ў выканаўчым камітэце. Адметна, што ў той самы час у Светлагорску працавалі сённяшні віцэ-прэм'ер Уладзімір Патупчык і былы старшыня Гомельскага аблвыканкама і КДК Аляксандр Якабсон.

У аблвыканкаме Пірштук зарабіў летась 320 мільёнаў рублёў, больш за 26 мільёнаў у месяц. Таксама ў маёмасці дом у Гомелі з плошчай 187 кв.м., а таксама аўтамабіль Аўдзі А4, 2014 года выпуска.

Намеснік старшыні Брэсцкага аблвыканкама Леанід Цупрык вылучаецца кандыдатам па Баранавіцкай сельскай акрузе №7. Адметна, што ён вылучаны шляхам вылучэння калектывам Ляхавіцкай цэнтральнай бальніцы.

Даходы Цупрыка складаюць 432 мільёны рублёў. Аднак у дадзеных адразу пазначаецца, што 130 мільёнаў — гэта продаж паловы кватэры. Яшчэ 8,7 мільёнаў — гэта крэдыт ад «ХоўмКрэдытБанка». Цікава, на што не хапала грошай чыноўніку.

У маёмасці Цупрыка маецца аўтамабіль «Нісан-Кашкай», 2010 года выпуска.

Узяў крэдыт таксама кіраўнік справаў Мінскага абласнога выканаўчага камітэта Іван Маркевіч. Ягоны крэдыт у «Беларусбанку» склаў аж 150 мільёнаў рублёў.

Калі адняць крэдыт, то сярэдні даход Маркевіча складае каля 22 мільёнаў у месяц. У яго валоданні ёсць вялікая кватэра ў Мінску (100 кв.м.), а таксама дом у Валожыне (198 кв.м.).

Таксама Маркевіч пазначыў у валоданні матацыкл «Ява», 1987 года. Вылучаецца Маркевіч па Маладзечанскай сельскай акрузе.

Новасць з сайта gazetaby.com

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

ЛАГВІНЕЦ ДАЎ ДЖАЗУ НА ТОК-ШОУ ГІГІНА

Намеснік старшыні Руху «За Свабоду» Алесь Лагвінец жорстка раскрытыкаваў улады на тэлеканале АНТ.

Ток-шоу «Справа прынцыпу» з вядучым Вадзімам Гігіным 22 жніўня было прысвечаная тэме парламенцкіх выбараў. Адным з гасцей перадачы быў Алесь Лагвінец, якога не зарэгістравалі кандыдатам у дэпутаты па Сухараўскай выбарчай акрузе. Лагвінец сышоўся ў гарачай дыскусіі са старшынькай ЦВК Лідзіяй Ярмошынай.

Лагвінец перш за ўсё падшпіліў Вадзіма Гігіна як патэнцыйнага выбарца, бо вядучы жыве ў Сухараве і гіпатэтычна мог галасаваць за прадстаўніка Руху «За Свабоду».

«Я выкарыстоўваў выбарчую кампанію, каб прадэманстраваць, што ўлада ў нас несправядлівая. Сапраўдныя выбары будуць толькі тады, калі будзе празрыстты працэс. Усе назіральнікі АБСЕ кажуць, што ў нас несправядлівыя выбары, няма падліку галасоў», — сказаў Лагвінец.

Ён агучыў інфармацыю, што з 37 чалавек, якія ягоная каманда вылучыла ва ўчастковыя камісіі, зарэгістраваныя былі толькі двое.

«Дык а навошта вы гэты тэатр абсурду рабілі?» — спытаўся Гігін.

«Каб паказаць, што выбараў няма. Пакуль у нас не расследаваныя да канца справы зніклых палітыкаў, пакуль у краіне ёсць палітвязні, справядлівых выбараў не будзе», — запэўніў Алесь Лагвінец.

«Мы карыстаемся выбарамі, каб прадэманстраваць несправядлівасць уладаў. Несправядлівасць у пытанні заробкаў». На гэтым Гігін спрабаваў перабіць Лагвінца: «Несправядлівая ўлада дае апазіцыі магчымасць яе крытыкаваць».

«Народ дае. Гэта запісана ў Канстытуцыі».

Пасля Вадзім Гігін спрабаваў «абараніць» Алеся Лагвінца перад Лідзіяй Ярмошынай, чаму ж апазіцыйнага кандыдата не зарэгістравалі кандыдатам у дэпутаты.

«Вы выступаеце адвакатам д'ябла, — адрэзала Ярмошына. — Лагвінец паводзіў сябе так, нібыта для падручніка «Як нельга паводзіць сябе падчас выбараў. Пастаянна, дзёрзка, груба парушаў выбарчае заканадаўства. Прычым рабіў ён гэта намерана, спецыяльна».

Лагвінец адзначыў, што сёння парламент успримаецца як сінекура, магчымасць для наменклатуры зарабіць добрую пенсію. «У вас добрая пенсія будзе, спадарыня Лявоненка?» — спытаўся ён рытарычна ў дэпутаткі-камуністкі Валянціны Лявоненка.

Пры канцы Лагвінец адзначыў, што фальсіфікацыі адбываюцца на ўзроўні ўчастковых камісій.

У фэйсбуку Алесь Лагвінец напісаў, што з ягонага выступу была выдаленая наступная частка: «Справядлівыя выбары будуць тады, калі Лукашэнка і Ярмошына будуць на пенсіі».

Таксама госцем перадачы быў палітычны аналітык Валерый Карбалевіч. Ён адзначыў, што выбараў у краіне няма.

«Нават улада не хавае таго, што гэта імітацыя. Ярмошына нядаўна сказала, што апазіцыя рыхтуецца да паразы. Выбары яшчэ не пачаліся, а ўжо ведаюць іх вынікі. Проста нейкая Ванга. Уявіце, калі футбольны суддзя, выводзячы каманды на поле, будзе казаць адной з іх: «У вас няма шанцаў, вы саступіце».

«Вынік загадзя вядомы», — лічыць аналітык.

Зміцер Панкавец nn.by

ПАМЫЛКА СПЕЦНАЗА

ВРАЧ-ПЕДИАТР: «МОЮ ГОЛОВУ ПРИДАВИЛИ КРОССОВКОМ…

Отряд спецназа «по ошибке» вломился в квартиру врача-педиатра и избил его до потери сознания.

Сайт правозащитного центра «Вясна» сообщил об очередном случае милицейского произвола в Минске. К юристам обратился врач-педиатр Дмитрий Середа и рассказал историю, которая красноречиво характеризует стиль работы белорусской милиции.

По словам мужчины, находясь в своей квартире вместе с женой и маленькой дочкой, он услышал, что в дверь начал кто-то ломиться. Это были неизвестные в масках: без звонка и объяснений они стали выбивать входные двери, а также спустились с крыши и разбили стекло балконной двери на кухне.

Когда хозяин квартиры попытался узнать, что за люди хотят попасть в его дом, неизвестные ворвались внутрь, уложили Дмитрия Середу лицом в пол, не отвечая на вопросы: «Кто вы? Что происходит?». Только позже один из вломившихся сказал беременной жене хозяина квартиры, что они «из милиции».

— Я пытался повернуть лицо в другую сторону, за что получил удар по лицу и приказ не двигаться, — описывает события того утра Дмитрий Середа. — После этого мою голову придавили кроссовком и посыпались удары по голове, телу в области почек, спине и ногам. У меня подступил ком к горлу и в голове помутнело — я стал терять сознание.

Позже, как сообщают правозащитники, белоруса погрузили в автомобиль и повезли в милицию, где продержали более суток.

В результате выяснилось, что мужчина был задержан по ошибке (свидетельница по делу, расследуемому милицией, заявила, что он «совсем не похож» на преступника). На следующий день его, наконец, отпустили на свободу, поскольку у следователя «отпали основания для дальнейшего содержания его под стражей».

Сейчас белорус находится на больничном, а его жена и дочь до сих пор пребывают в состоянии шока. Несмотря на то, что Дмитрий Середа уже направил жалобы в Следственный комитет, МВД и Генпрокуратуру, пока перед ним никто не извинился.

— Пока от милиции нет абсолютно никакой реакции, — рассказал в пятницу в полдень «Салідарнасці» Дмитрий Середа. — Мы только сегодня с юристом жалобы составили правильно и отправили их. А так целыми днями ходим по врачам — вчера у психиатра были, позавчера в поликлинике. Жена до сих пор в стрессе, ребенок — на нервных истериках. Дочке поставили диагноз: нервный срыв.

Собеседник признался, что сейчас он подробно расписывает эту ситуацию для публикации в интернете: «Чтобы люди знали, что их может ждать в будущем».

Евгений Федоров gazetaby.com

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку 29.08.2016 у 17.50
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.